

Ив. Вазовъ се чува не само въ нашата родна страна; то е известно въ цѣла Европа, защото най-хубавитѣ романи, повести, разкази и стихове на поета сж преведени на чужди езици: френски, нѣмски, английски и др. Отъ Вазовата поезия се възхищаваме не само ние, българитѣ, но и по-просвѣтенитѣ отъ насъ европейци, които високо ценятъ дарбитѣ на поета.

Въ продължение на повече отъ 50 години Вазовъ живѣ съ радоститѣ и скърбитѣ на нашия народъ, възпѣ въ изящни стихове величествената българска природа, описа страданията на народа въ най-хубавото си произведение — романа „Подъ игото“ и въ цѣла редица поетически разкази; възпѣ подвизитѣ на борцитѣ за свободата и умрѣ съ дълбока вѣра въ свѣтлитѣ бжднини на родната земя.

Още отъ ранни години Вазовъ обикна българската природа и не остави ни единъ нейнъ хубавъ кжтъ неизходенъ. Той преброди величествения старъ Балканъ, прошари надлъжъ и наширъ най-дълбокитѣ недра на Родопитѣ, възлѣзе до шеметнитѣ върхове на Рила — и всичко това художествено описа въ своитѣ безсмъртни творения. Вазовъ обичаше цѣлата природа, но най-много обичаше българската природа:

— Пжтувалъ съмъ — казва поетътъ — и изъ Швейцария, гледалъ съмъ Алпитѣ съ синитѣ езера, съ вѣчнитѣ ледници на чукитѣ имъ, възвисили челата си непостижимо високо въ небесата. Но всичкитѣ тия чудеса на природата сж ме поразявали, като сж ме оставяли хладенъ. Тѣ не сж говорили и на сърдцето ми съ своитѣ чужди имена и чуждъ езикъ, що звучи тамъ. Чужда ми е тая природа, и азъ съмъ чужденецъ ней. Дивилъ ѝ съмъ се, но